

Textiel als Taal | GROEPSTENTOONSTELLING IN PULCHRI STUDIO

In de Mesdagzaal van Pulchri Studio vindt deze zomer de groepstentoonstelling *Textiel als Taal* plaats. In deze tentoonstelling staat textiel centraal als drager van betekenis, vorm en verbeelding.

Textiel behoort tot de oudste middelen van menselijke expressie. Het beweegt zich tussen ambacht en concept, tussen het fysieke en het verhalende. In hedendaagse kunstpraktijken verschijnt textiel in uiteenlopende vormen: als materiaal, als structuur, als beeldtaal of als idee.

De tentoonstelling brengt werk samen van kunstenaarsleden van Pulchri Studio, waarin textiel een rol speelt - direct of indirect. Van textiele objecten tot schilderijen, installaties en mixed-media werken: de inzendingen laten zien hoe veelzijdig en persoonlijk de omgang met textiel kan zijn. Bij elk kunstwerk wordt een korte schriftelijke toelichting van de kunstenaar gepresenteerd, waarin de relatie tot het thema wordt belicht.

Op het moment van het ter perse gaan van het Pulchri Magazine zijn er al vele aanmeldingen ontvangen, wat wijst op een grote betrokkenheid binnen de vereniging. De verwachting is dan ook dat *Textiel als Taal* zal uitgroeien tot een gevarieerde en inhoudelijk interessante tentoonstelling.

Binnen deze context ontstaat een gelaagd geheel waarin materiaal, herinnering, identiteit en ruimte met elkaar in dialoog treden. *Textiel als Taal* nodigt uit tot kijken, lezen en ervaren, en biedt ruimte voor verschillende benaderingen en interpretaties.

Marianne Blokland: Ik ben een zee- en landschapschilder en aangezet door een kunstlievend lid om een keer een zee te vilten. Het leek me niks, maar door haar hulp, was ik meteen verkocht. Ik wilde niet vilten zoals bekend is, maar mijn eigen handschrift. De bestaande wol en gewassen wol direct van het schaap. Als ik op de grote weg rij (en niet zelf achter het stuur zit), maak ik altijd foto's van de wolken. Een zachtgrijze lucht met donkere wolken met een wit randje en ergens een zachtgele plek. Als ik in de tuin ben, zie ik een baby blauwe lucht met hele kleine wolkjes. Het zijn net watte bolletjes. Het is voor mij een verandering van de natuur. Ik heb twee keuzes, de wol met warm water en goddelijke olijfzeep te binden of de wol met scherpe naalden vastzetten op een ondergrond.

Marianne Blokland, Winterduin

Jacqueline Louter: In het werk *In the Wings* speelt een semitransparante textiellaag een centrale rol als doorzichtige beelddrager, die tegelijkertijd een tussenruimte creëert. Ik verwijst naar theaterelementen zoals het toneel, de façade, het decor en de coulissen. Het werk bestaat uit twee ogenschijnlijk gelijke voorstellingen: terwijl het ene de scène frontaal benadert, laat het andere een blik achter de schermen zien. Door de textiellaag verschuiven en overlappen beeldelementen, waardoor een wisselwerking ontstaat tussen zichtbare en verborgen lagen.

Jacqueline Louter, In the wings

Ontmoeting met het zeil, print op textiel, blackback UV als wanddoek en bekleding van houten tafel en stoelen, serviesonderdelen (voor vier personen), ca. 300 x 280 x 75 cm, 2025

Lisette Huizenga: In dit werk vervaagen de grenzen tussen schilderij en ruimte. Een waterlandschap op een zeilbootzeil dat doorloopt in de bekleding van een tafel en stoelen. Textiel als drager van het beeld en tevens als zeil in het schilderij. Zo ontstaat een eetplek met uitzicht over het water, waarin schilderkunst en functionaliteit samenkomen. Het werk speelt met de vraag: is dit puur een kunstwerk, of mag het ook gebruikt worden? Een spel tussen textiel als drager, textiel als functionaliteit en textiel als zeil in het schilderij.

Tineke Vulto, Watermelony

Textiel als Taal
Mesdagzaal, 4 t/m 26 juli

De deelnemers: Sylvia de Boer, Jacqueline Louter, Els Binnendijk, Marianne Blokland, Tineke Vulto, Esther van der Sluis, Guillaume Lo-A-Njoe